

Bruxelles, 24.10.2012
COM(2012) 626 final

**RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU
PROGRESE ÎNREGISTRATE ÎN DIRECȚIA ÎNDEPLINIRII OBIECTIVELOR
PROTOCOLULUI DE LA KYOTO**

**(în temeiul articolului 5 din Decizia 280/2004/CE a Parlamentului European și a
Consiliului privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în
cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto)
{SWD(2012) 353 final}**

CUPRINS

1.	Rezumat.....	3
2.	Progrese efective înregistrate între 1990 și 2010	6
2.1.	Evoluția emisiilor de GES în statele membre	6
2.2.	Emisii și intensități ale GES pe cap de locuitor în 2010	6
2.3.	Emisiile de GES în 2010, comparativ cu 2009	8
2.4.	Evoluția emisiilor în principalele sectoare	8
3.	Progrese preconizate pentru atingerea obiectivului de la kyoto.....	9
3.1.	Previziuni privind emisiile de GES.....	9
3.1.1.	UE-27	9
3.1.2.	UE-15	9
3.1.3.	UE-12	10
3.2.	Situația aplicării politicii Uniunii în domeniul schimbărilor climatice.....	12
3.3.	Aplicarea schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS).....	15
3.3.1.	A doua perioadă de comercializare (2008-2012).....	15
3.3.2.	Utilizarea de către operatori a mecanismelor de implementare în comun și de dezvoltare nepoluantă (JI/CDM).....	15
3.4.	Utilizarea preconizată a mecanismelor instituite prin Protocolul de la Kyoto de către autoritățile publice din Uniune.....	16
3.5.	Utilizarea preconizată a absorbanților de carbon.....	16
4.	Îndeplinirea obiectivului pentru 2020	17
4.1.	Obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor de GES până în 2020	17
4.2.	Politici care contribuie la îndeplinirea obiectivelor	17
4.3.	Estimarea distanței rămase până la îndeplinirea obiectivelor	18
5.	Adaptarea la schimbările climatice	20
6.	Situația țărilor candidate la Uniune.....	20

1. REZUMAT

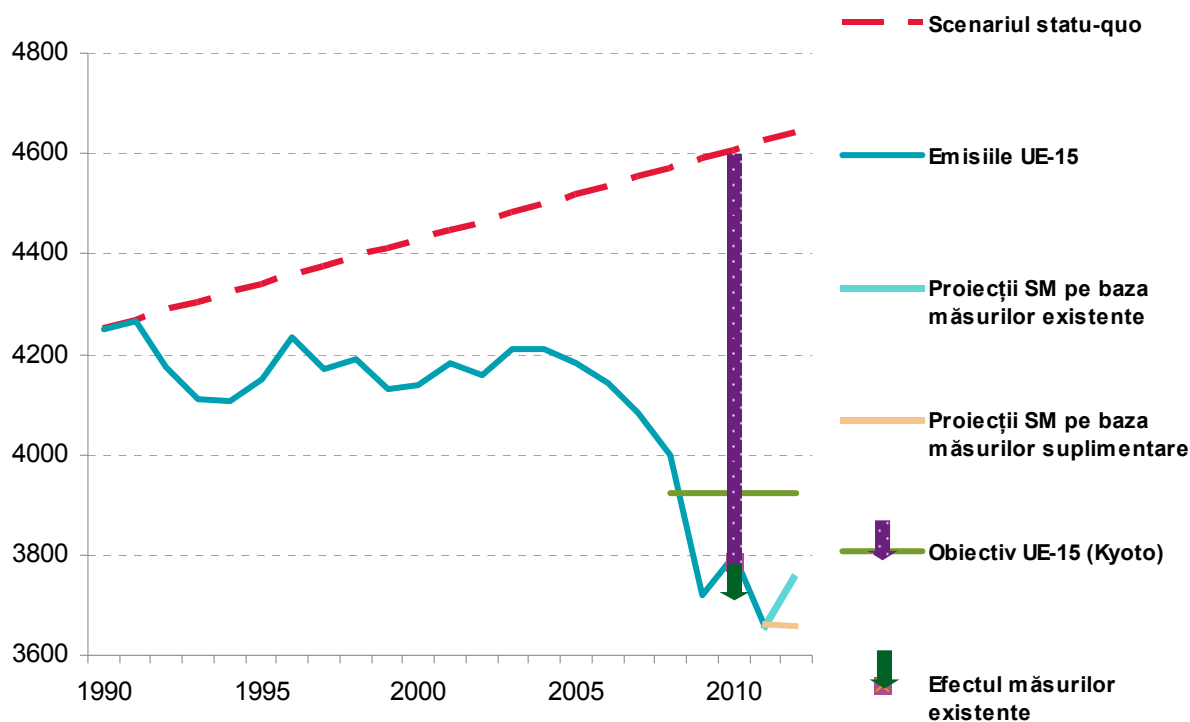
În grafic spre atingerea obiectivelor de la Kyoto, 2008-2012

În anul 2010¹, emisiile totale de gaze cu efect de seră (GES) în UE-27, exclusiv emisiile și absorbția provenite din activitățile legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură (LULUCF), erau cu 15 % mai scăzute comparativ cu nivelul din 1990. Emisiile au crescut cu 2,4 % față de 2009, contrabalansând în parte scăderea semnificativă a emisiilor de GES din 2009 determinată de recesiunea economică (-7,3 %). Lăsând la o parte scăderea excepțională din 2009, emisiile de GES din 2010 urmează în continuare tendința generală de scădere care a început în 2004.

Mai mult, potrivit unor date provizorii pentru 2011², emisiile de GES în UE-15 și UE-27 au scăzut cu 3,6 % și, respectiv, cu 2,5 % în 2011 comparativ cu 2010. Pe baza acestor estimări, emisiile UE-15 se situează cu 14 % sub nivelul anului de referință. Emisiile la nivelul UE-27 pentru anul 2011 se situează cu aproximativ 18 % sub nivelul din 1990. Variația înregistrată de PIB în perioada 1990-2011 a fost de 43 % pentru UE-15 și de 48 % pentru UE-27, iar, în perioada 2010-2011, de aproximativ 1,5 %. Deși economia a crescut semnificativ, emisiile au scăzut atât la nivelul UE-27, cât și la nivelul UE-15, ceea ce demonstrează că decuplarea creșterii economice de emisiile de GES realizează progrese constante începând din 1990.

În temeiul Protocolului de la Kyoto, statele din UE-15 au convenit ca, până în 2008-2012, să își reducă emisiile de GES cu 8 % față de nivelul anului de referință. Pe baza celor mai recente date de inventar din 2010¹, emisiile totale de GES în UE-15 au scăzut cu 11 % față de nivelurile din anul de referință, fără LULUCF. În concluzie, **previziunile³ privind emisiile totale de GES prezentate în figura 1 indică faptul că statele membre UE-15 sunt în grafic în ceea ce privește atingerea obiectivelor de la Kyoto**. Estimarea indică faptul că este probabil ca obiectivul să fie depășit.

Figura 1: Emisii efective și preconizate (Mt echivalent CO₂) pentru UE-15

Notă: Săgețile se bazează pe media anilor 2008-2012 și, prin urmare, nu corespund exact previziunilor cu privire la emisiile din 2010. **Sursa:** Comisia Europeană, SEE

Conform previziunilor privind GES prezentate în 2011 și actualizate în 2012, șase state membre UE-15 (Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Suedia, Regatul Unit) sunt în grafic în ceea ce privește atingerea propriilor obiective de reducere a GES fixate la nivel național, după cum se arată în figura 5. Având în vedere utilizarea planificată a mecanismelor flexibile instituite în temeiul Protocolului de la Kyoto, a certificatelor nefolosite din rezerva noilor state intrate în EU ETS și a absorbanților de carbon, precum și măsurile de politică suplimentare, rezultă că numai un stat membru (Italia) nu este în grafic în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor.

În majoritatea celor 12 state membre care au aderat la Uniune începând cu 2004, conform previziunilor, emisiile vor crește ușor în perioada 2009-2012. Cu toate acestea, se preconizează că nouă state membre care și-au asumat obiective în temeiul Protocolului de la Kyoto, își vor îndeplini sau depăși angajamentele prin folosirea exclusivă a politicilor și măsurilor existente. Se preconizează că Slovenia își va atinge obiectivul atunci când toate măsurile existente și cele planificate, inclusiv achiziționarea de credite de emisii în temeiul Protocolului de la Kyoto, vor produce rezultatele scontate.

Noi măsuri necesare pentru atingerea ambițiosului obiectiv al Europei pentru anul 2020

Pachetul privind clima și energia⁴ adoptat în 2009 constituie un pachet integrat și ambițios de politici și măsuri pentru a aborda schimbările climatice până în 2020 și ulterior. Acest pachet corespunde unuia dintre cele cinci obiective principale ale strategiei pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică Europa 2020. Începând cu anul 2013, efortul total al Uniunii de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 20 %⁵ până în 2020 comparativ cu 1990 va fi repartizat între sectoarele incluse și neincluse în EU ETS. Datele privind GES prezentate în secțiunea precedentă se referă la domeniul acoperit de prima perioadă de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto și nu pot fi utilizate în mod direct pentru evaluarea

progreselor înregistrate în ceea ce privește angajamentele naționale ale statelor membre ale Uniunii până în 2020, din cauza numărului mai mare de sectoare acoperite.

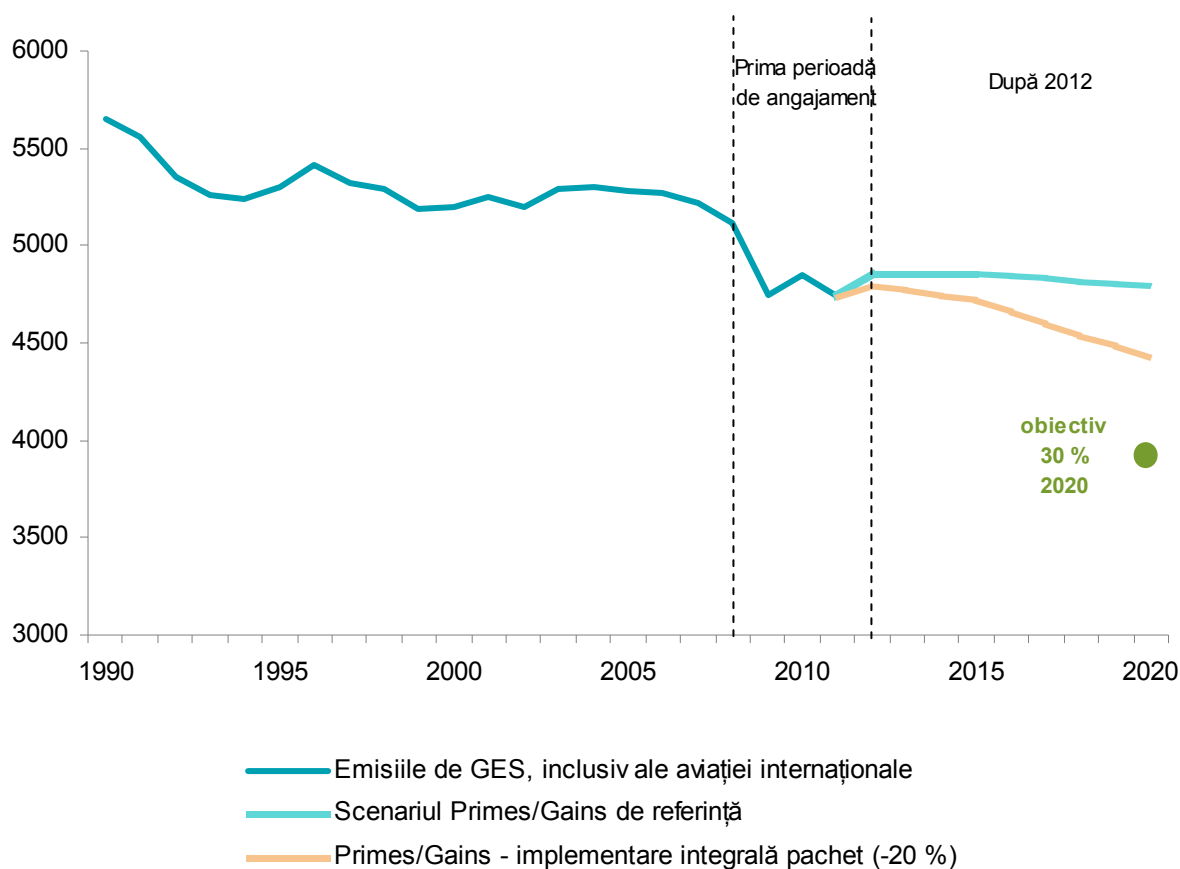
Preparativele pentru îndeplinirea angajamentului de reducere a emisiilor de GES până în 2020 sunt aproape încheiate. În ceea ce privește EU ETS, de la momentul ultimului raport intermediar, din octombrie 2011, s-au realizat progrese semnificative în pregătirea pentru etapa a treia (2013-2020), inclusiv în ceea ce privește platforma de licitație, registrul unic al Uniunii și adoptarea unor norme armonizate privind monitorizarea, raportarea, acreditarea și verificarea. În ceea ce privește **Decizia privind partajarea eforturilor**, care reglementează emisiile de GES în sectoarele din afara EU ETS prin stabilirea de obiective anuale obligatorii privind emisiile de GES pentru fiecare stat membru (SM), continuă eforturile în direcția aplicării măsurilor, în special cu privire la stabilirea valorilor absolute pentru obiectivele statelor membre și la sistemul de conformitate care va fi instituit cu scopul de a monitoriza anual activitatea statelor membre și de a le ajuta să întreprindă măsurile corective necesare în cazul în care nu reușesc să își atingă obiectivele.

Obiectivul de reducere a emisiilor de GES cu 20 % este înscris în Strategia Europa 2020 pentru ocuparea forței de muncă și pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, adoptată de Consiliul European în iunie 2010. Obiectivul de reducere a emisiilor este unul dintre cele cinci obiective principale. Astfel cum s-a menționat în analiza anuală a creșterii realizată de Comisie în 2011, în domeniul atenuării efectelor schimbărilor climatice, măsurile existente și cele planificate nu sunt totuși suficiente pentru a atinge obiectivele principale pentru 2020. Multe state membre trebuie să depună eforturi suplimentare pentru a-și îndeplini obligațiile prevăzute de Decizia privind partajarea eforturilor.

Figura 2 ilustrează efortul considerabil de reducere a emisiilor necesar pentru a trece de la scenariul statu-quo pentru 2020 la îndeplinirea obiectivelor Uniunii pentru 2020 (-20 % și, respectiv, -30 %). În 2011, emisiile UE-27 (inclusiv emisiile generate de aviația internațională) au fost cu 16 % sub nivelul din 1990. Scenariul statu-quo, bazat pe modelul PRIMES/GAINS, include politicile Uniunii și pe cele naționale aplicate din a doua jumătate a anului 2009 și acoperă emisiile care fac obiectul pachetului privind clima și energia. Acest scenariu ar duce la o reducere cu aproximativ 15 % a emisiilor în perioada 1990-2020.

Potrivit celor mai recente previziuni privind emisiile de GES, care includ implementarea pachetului privind clima și energia, UE, per ansamblu, își atinge obiectivul pentru 2020 (a se vedea figura 6 pentru detalii). Totuși, se preconizează că numai 13 state membre își vor îndeplini angajamentele pentru 2020 cu ajutorul politicilor existente și că alte 8 state membre își vor realiza obiectivele atunci când politicile și măsurile lor suplimentare vor produce rezultatele scontate. Celelalte 6 state membre trebuie să elaboreze politici suplimentare pentru a-și putea atinge obiectivele și/sau să utilizeze mecanismele de flexibilitate prevăzute de pachetul privind clima și energia.

Figura 2: Emisii efective și preconizate (Mt echivalent CO₂) pentru UE-27

Notă: Estimările PRIMES/GAINS³ utilizate pentru estimarea variațiilor emisiilor în perioada 2010-2020

Sursa: Comisia Europeană, SEE

2. PROGRESE EFECTIVE ÎNREGISTRATE ÎNTRE 1990 ȘI 2010

2.1. Evoluția emisiilor de GES în statele membre

Evoluția la nivel general a emisiilor de GES ale Uniunii Europene este dominată de cele două state cu cele mai mari emisii, Germania și Regatul Unit, care generează aproximativ o treime din emisiile totale de GES ale UE27. Aceste două state membre au reușit să-și reducă emisiile de GES cu 483 Mt echivalent CO₂ față de 1990. Principalele motive ale acestei tendințe pozitive în Germania au fost creșterea randamentului centralelor electrice și termice și modernizarea economică a celor cinci noi landuri după reunificarea Germaniei. Reducerea emisiilor de GES din Regatul Unit se explică în principal prin liberalizarea piețelor energetice și prin trecerea treptată de la utilizarea petrolului și a cărbunilor la utilizarea gazelor naturale pentru producția de energie electrică, precum și prin măsurile de reducere a emisiilor de N₂O generate de producerea acidului adipic.

Franța și Italia au ocupat locurile trei, respectiv patru, în clasamentul statelor cu cele mai mari emisii în 2010, generând 11,1 % și, respectiv 10,6 %, din totalul emisiilor UE-27. În 2010, emisiile de GES ale Franței au fost cu 6,6 % sub nivelul din 1990. Franța a înregistrat reduceri importante ale emisiilor de N₂O generate de producerea acidului adipic, însă emisiile de CO₂ generate de transportul rutier și emisiile de hidrofluorcarburi (HFC) cauzate de consumul de hidrocarburi halogenate au crescut considerabil între 1990 și 2010. În 2010, emisiile de GES ale Italiei au fost cu 3,5 % sub nivelul din 1990. Emisiile au crescut din 1990 și până în

prezent, fiind generate în primul rând de transportul rutier, de producția de energie electrică și termică și de rafinarea țițeiului, însă emisiile totale de GES ale țării s-au redus semnificativ (cu 7,2 %) din 2008 și până în prezent.

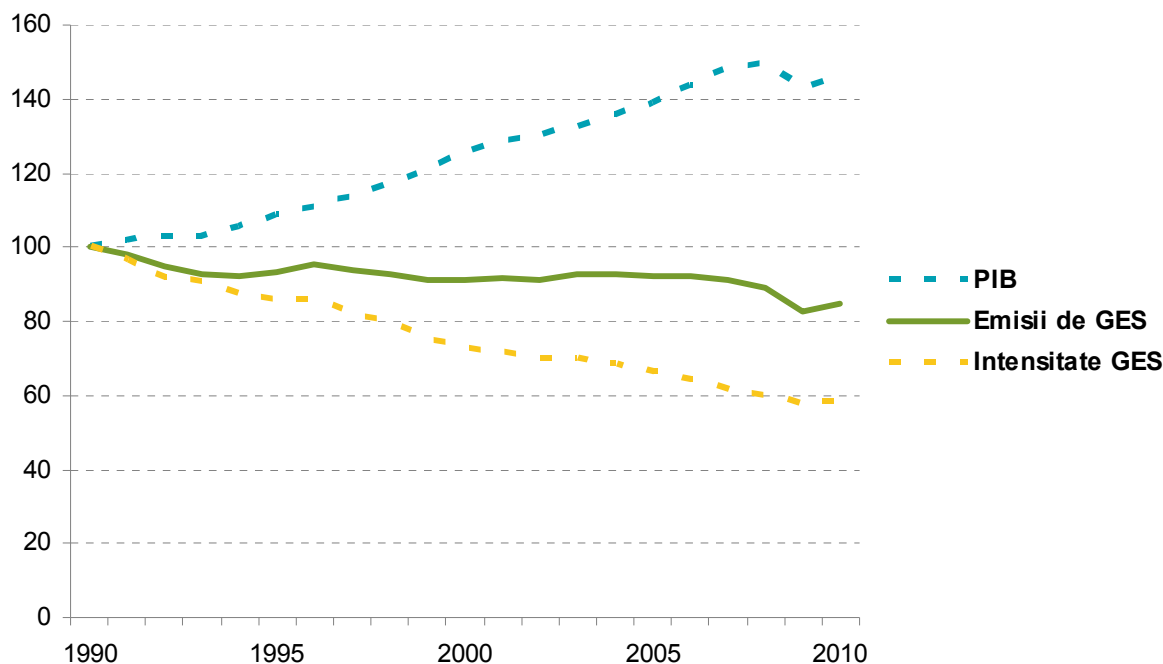
Polonia și Spania ocupă locurile cinci și șase în clasamentul statelor cu cele mai mari emisii din UE-27, cu 8,5 % și, respectiv, 7,5 % din totalul emisiilor de GES din UE-27 în 2010. Emisiile de GES ale Poloniei au scăzut cu 12,4 % între 1990 și 2010 și cu 28,9 % față de anul de referință care, în cazul Poloniei, este 1988. Principalii factori care au determinat reducerea emisiilor Poloniei, au fost, ca și în cazul altor noi state membre, declinul industriei grele ineficiente din punct de vedere energetic, și modernizarea generală a economiei la sfârșitul anilor 1980 și începutul anilor 1990. Excepția semnificativă o constituie transporturile (în special transportul rutier), sector în care emisiile au crescut. Emisiile Spaniei au crescut cu 25,8 % în perioada 1990-2010 și cu 22,8 % față de anul de referință. Acest fapt s-a datorat în mare parte creșterii emisiilor generate de transportul rutier, de producția de energie electrică și termică și de industriile prelucrătoare.

În 2010, emisiile de GES generate de șase state membre s-au situat peste nivelurile din anul de referință (în general 1990), în timp ce emisiile celorlalte 19 state membre s-au situat sub nivelurile din anul de referință. Variațiile procentuale ale emisiilor de GES dintre anul de referință și anul 2010 sunt cuprinse între -56 % (România) și +23 % (Spania). Cipru și Malta nu și-au asumat angajamente privind reducerea emisiilor în temeiul Protocolului de la Kyoto. În aceste două state membre, emisiile din 2010 s-au situat peste nivelurile din 1990.

2.2. Emisii și intensități ale GES pe cap de locuitor în 2010

Atât în UE-27, cât și în UE-15, emisiile au înregistrat o scădere, în timp ce economia a cunoscut o creștere semnificativă. Figura 3 demonstrează că decuplarea creșterii economice de emisiile de GES a înregistrat un progres constant din 1990 și până în prezent.

Figura 3: Evoluția PIB, a emisiilor de GES și a intensității emisiilor (mai exact, raportul dintre emisiile de gaze cu efect de seră și PIB) – Indice (1990 = 100)

Sursa: SEE, DG ECFIN (baza de date Ameco), Eurostat

Între 1990 și 2010, PIB-ul UE-27 a crescut cu 46 %, în timp ce emisiile au scăzut cu 15 %, iar în UE-15, PIB-ul a crescut cu 41 %, în timp ce emisiile de GES au scăzut cu 11 %. În perioada 2009-2010, PIB-ul a crescut cu 2 %, iar emisiile au crescut cu 2,4 %. Prin urmare, a crescut și intensitatea emisiilor. Totuși, se poate observa faptul că intensitatea emisiilor a fost mai bună în 2010 față de 2008.

Între 1990 și 2010, **intensitatea emisiilor de GES** a scăzut în toate statele membre. Cea mai mare scădere s-a observat în Estonia (-75 %), Slovacia (-72 %), România (-63 %), Lituania (-62 %), Bulgaria (-62 %). Variațiile cele mai mici s-au produs în Portugalia (-18 %), Cipru (-18 %), Italia (-21 %), Spania (-20 %) și Malta (-23 %).

În 2010, în UE-27, **emisiile pe cap de locuitor** se situau la nivelul de 9,4 tone echivalent CO₂. Emisiile pe cap de locuitor au scăzut cu 2,4 tone echivalent CO₂, ceea ce reprezintă o reducere de 21 % față de 1990. Cu toate acestea, în 2010, s-au înregistrat în continuare diferențe semnificative între statele membre în ceea ce privește emisiile de GES pe cap de locuitor, acestea variind de la 5,4 (Letonia) la 24,1 (Luxemburg) tone echivalent CO₂ pe cap de locuitor. Aceste diferențe sunt determinate în mare parte de intensitatea energetică și de configurația energetică ale fiecărei țări. De asemenea, evoluția emisiilor pe cap de locuitor variază foarte mult între statele membre. După 1990, cele mai importante reduceri pe cap de locuitor s-au realizat în statele membre din Europa Centrală și de Est, precum și în Luxemburg, Regatul Unit, Germania, Danemarca, Suedia, Franța și Belgia. Emisiile pe cap de locuitor din șase state membre au înregistrat o creștere începând din 1990. Totuși, emisiile pe cap de locuitor generate de aceste state membre sunt sub media Uniunii, cu excepția Greciei și a Ciprului [a se vedea și figura 2 din Documentul de lucru al serviciilor Comisiei].

2.3. Emisiile de GES în 2010, comparativ cu 2009

Emisiile de GES ale Europei au crescut în 2010 (+2,4 %) în urma revenirii la creștere economică – după ce scăzuseră drastic în 2009 mai ales din cauza recesiunii economice (-7,3 %) – și a unei ierni mai reci decât de obicei.

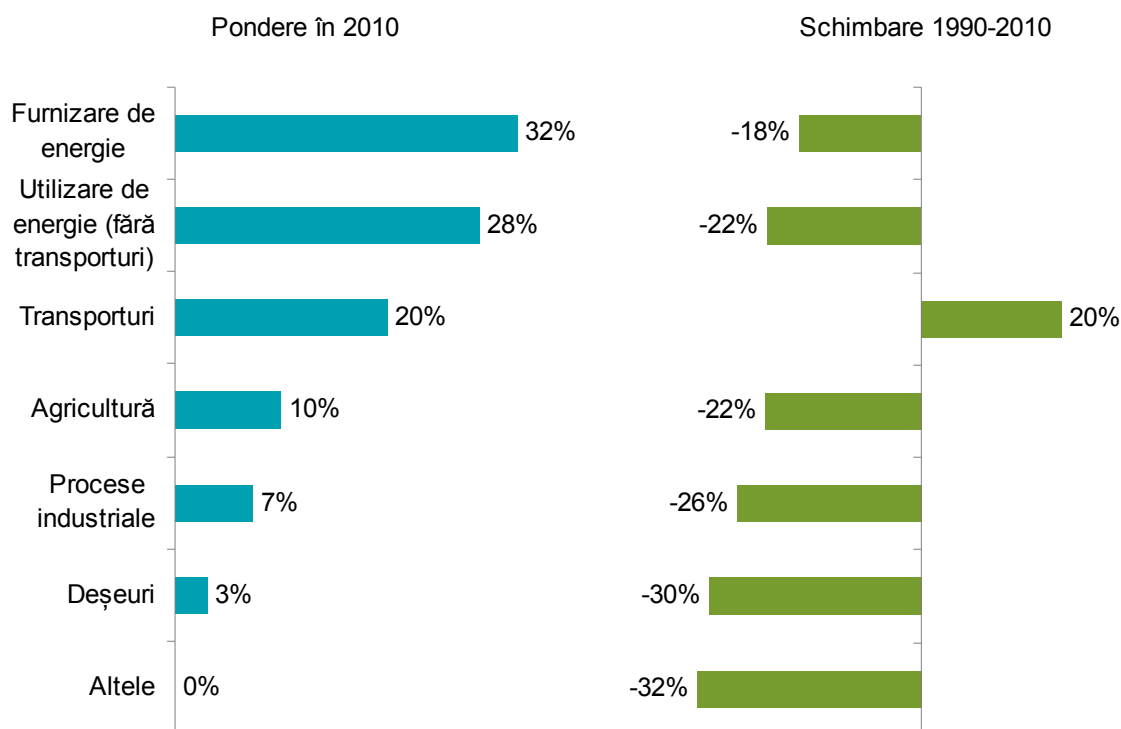
În ceea ce privește sectoarele industriale, cea mai mare creștere combinată a fost determinată de industriile prelucrătoare și de construcții (incluzând emisiile provenite din prelucrarea fierului și a oțelului) și de producția de energie electrică și termică pentru uz public. Se pare că activitatea industrială mai intensă din 2010, după contracția puternică din 2009, a dus la o creștere accentuată a necesarului de energie finală și a emisiilor în aceste sectoare. Sectorul care a contribuit cel mai mult la creșterea emisiilor UE din 2010 a fost, totuși, cel „rezidențial și comercial”, care, în cea mai mare parte, nu intră sub incidența EU ETS. Principalul motiv al creșterii cu 43 de milioane de tone a emisiilor acestui sector a fost iarna friguroasă din 2010, care a dus la creșterea necesarului de energie termică, mai ales al gospodăriilor. Creșterea puternică și continuă a ponderii energiei din surse regenerabile și intensitatea îmbunătățită a emisiilor de carbon generate de consumul de combustibili fosili – susținute de consumul semnificativ de gaze naturale – au limitat creșterea emisiilor de GES.

Aproximativ 56 % din creșterea emisiilor de GES din UE s-a datorat Germaniei (+3 %), Poloniei (+5 %) și Regatului Unit (+3 %). În termeni procentuali, cea mai semnificativă creștere a emisiilor s-a înregistrat în Estonia (+25 %), Finlanda (+13 %), Suedia (+11 %) și Letonia (+10 %). La polul opus, Spania, Grecia, Portugalia, România, Cipru și Irlanda au continuat să-și reducă emisiile de GES în 2010. Creșterea emisiilor în 2010 s-a datorat în parte redresării economice care a urmat recesiunii din 2009 din numeroase țări europene, recesiune care a determinat reduceri semnificative ale emisiilor în 2008 și 2009 în toate statele membre. Necesarul de energie finală a crescut cu 3,7 % în 2010, depășind creșterea producției economice (2 %).

2.4. Evoluția emisiilor în principalele sectoare

Figura 4 arată că aprovizionarea cu energie și utilizarea energiei, precum și transportul sunt cele mai importante sectoare, generând 78 % din totalul emisiilor la nivelul Uniunii în 2010. Agricultură a generat 10 % din totalul emisiilor de GES, procesele industriale 7 %, iar deșeurile 3 %. Începând din 1990, scăderile de emisii din sectorul energetic, agricultură, procese industriale și deșeuri au fost contrabalansate parțial de creșterile semnificative din sectorul transporturilor (pentru mai multe detalii, a se vedea, de asemenea, documentul de lucru al serviciilor Comisiei). Totuși, totalul emisiilor din transporturi a scăzut continuu începând din 2007.

Figura 4: Variația emisiilor de GES ale UE-27 per sector și ponderea fiecărui sector în totalul emisiilor de GES.

Sursa: inventarele naționale 2012

3. PROGRESE PRECONIZATE PENTRU ATINGEREA OBIECTIVULUI DE LA KYOTO

3.1. Previziuni privind emisiile de GES

3.1.1. UE-27

Se preconizează că, în perioada de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto, totalul emisiilor de GES ale UE-27 se va situa cu aproximativ 18,2 % sub nivelurile din anul de referință. Această estimare are la bază previziunile statelor membre³ și ia în considerare politicile și măsurile existente. Reducerea preconizată este și mai mare atunci când se ține seama de efectul achiziționării de credite de către autoritățile publice prin intermediul mecanismelor instituite prin Protocolul de la Kyoto, de absorbția de carbon și de măsurile suplimentare (pentru mai multe detalii, a se vedea tabelele 7a și 7b din documentul de lucru al serviciilor Comisiei).

3.1.2. UE-15

Previziunile cumulate pentru toate sectoarele estimează că, în perioada de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto, emisiile totale de GES ale UE-15 se vor situa cu 11,3 % sub nivelurile din anul de referință. Dacă se ține cont de

- (1) utilizarea de către autoritățile publice a mecanismelor instituite prin Protocolul de la Kyoto, care ar trebui să aibă ca rezultat o reducere suplimentară cu 1,8 % a emisiilor și de
- (2) absorbția totală prin intermediul absorbanților de carbon ca urmare a activităților menționate la articolul 3 alineatele (3) și (4) din Protocolul de la Kyoto și desfășurate în UE-15, care corespunde unei reduceri de 1,4 %,

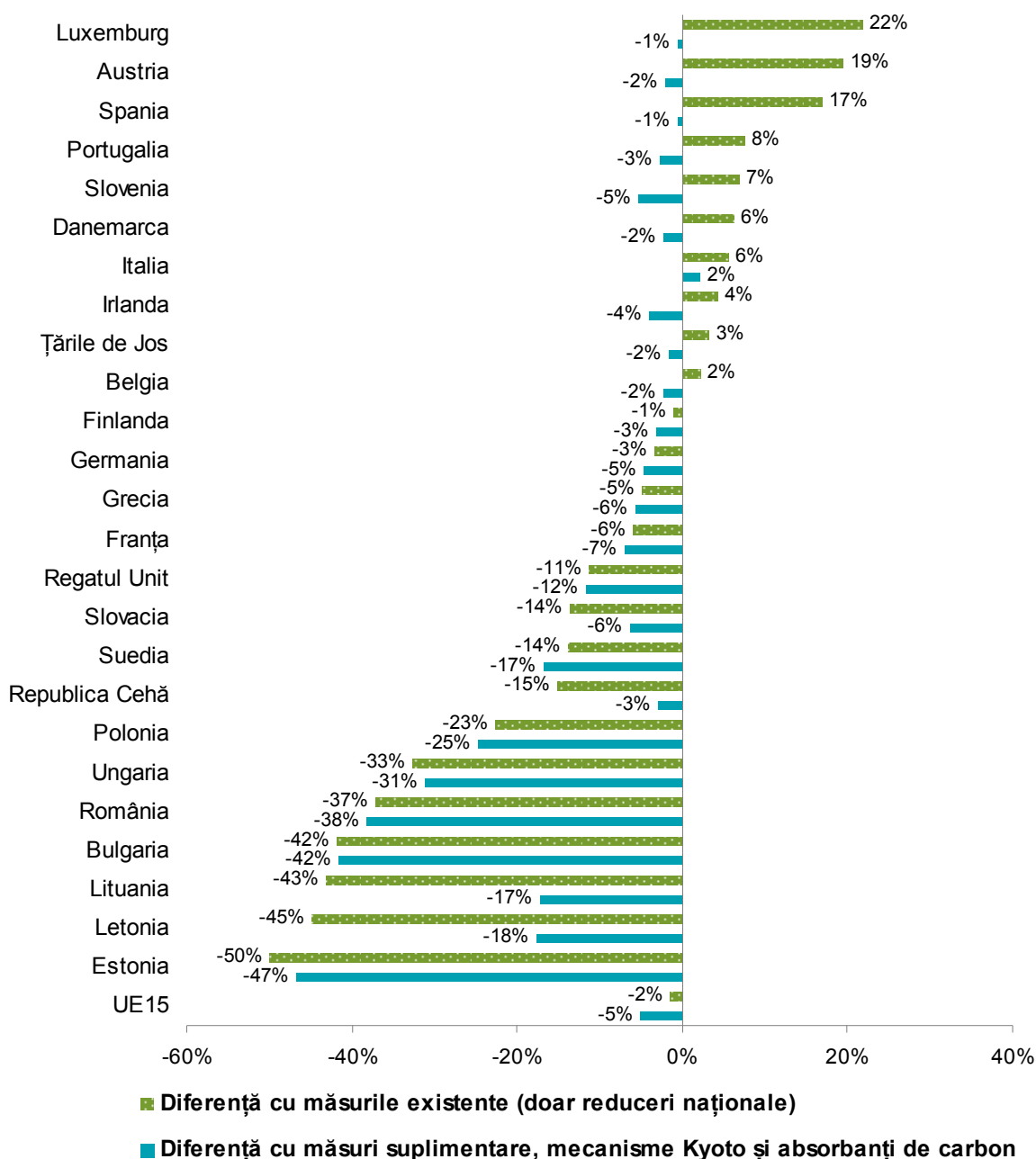
se preconizează că emisiile UE-15 vor fi și mai reduse. Dacă este luată în calcul și comercializarea certificatelor de emisii și a creditelor pentru reducerea emisiilor în cadrul EU ETS, reducerea totală preconizată a emisiilor de GES în perioada de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto ar putea să se ridice la 12,6 % comparativ cu nivelurile din anul de referință.

Figura 5 prezintă diferențele dintre emisiile preconizate care nu sunt incluse în ETS și obiectivele corespunzătoare pentru sectoarele vizate per stat membru. Analiza indică faptul că politicile și măsurile existente ar fi de ajuns pentru ca UE-15 să își îndeplinească partea care îi revine din obiectivul colectiv stabilit în temeiul Protocolului de la Kyoto și atribuit sectoarelor care nu sunt incluse în ETS. Totuși, toate cele 15 state membre vor trebui să își îndeplinească angajamentele individuale corespunzătoare asumate în cadrul acordului comun privind atingerea obiectivelor stabilit în temeiul Protocolului de la Kyoto. Potrivit informațiilor prezentate, două state membre riscă să nu îndeplinească obiectivul.

3.1.3. UE-12

Se preconizează că, având în vedere politicile și măsurile naționale existente, emisiile cumulate în perioada de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto ale celor 12 state membre care au aderat la Uniune începând cu 2004 vor atinge valori foarte apropiate de cele înregistrate în 2010 și se vor situa cu aproximativ 37,9 % sub nivelurile din anul de referință. Slovenia este singurul stat membru din UE-12 care intenționează să investească în mecanismele instituite prin Protocolul de la Kyoto. Bulgaria, Republica Cehă, Ungaria, Letonia, Lituania, Polonia, România, Slovacia și Slovenia intenționează să ia în calcul absorbantii de carbon. Bulgaria, Republica Cehă, Estonia, Ungaria, Letonia, Lituania, Polonia, România și Slovacia au vândut sau intenționează să vândă o parte dintre unitățile cantității atribuite (AAU) neutilizate.

Figura 5: Diferențele relative dintre previziunile privind GES în sectoarele care nu sunt incluse în ETS în perioada de angajament și obiectivele corespunzătoare pentru 2008-2012, pe baza previziunilor privind GES și a utilizării mecanismelor instituite prin Protocolul de la Kyoto și a absorbanților de carbon. Valorile negative și cele pozitive, indică depășirea și, respectiv, neîndeplinirea obiectivelor, în procentaje din emisiile înregistrate în anul de referință.

Notă: În cazul Irlandei, pentru obiectivul sectoarelor care nu sunt incluse în ETS se ia în calcul utilizarea certificatelor nefolosite din rezerva noilor state intrate în EU ETS.

Sursa: SEE, Comisia Europeană

3.2. Situația aplicării politicii Uniunii în domeniul schimbărilor climatice

Programul european privind schimbările climatice (ECCP)

Evaluarea, la nivelul UE-27, a politicilor și măsurilor adoptate de statele membre a permis identificarea a **opt politici și măsuri comune și coordonate (PMCC) despre care se preconizează că vor genera economii semnificative de emisii de GES în Uniune**. Se estimează că cele mai mari economii ar rezulta din aplicarea Directivei EU ETS (2003/87/CE) revizuite și a Directivei privind energia regenerabilă (2009/28/CE), care promovează energia electrică produsă din surse regenerabile. În sectorul transporturilor, legislația privind calitatea carburanților și reducerea emisiilor de CO₂ ale autovehiculelor sunt deosebit de importante. De asemenea, cererea de energie se va reduce ca urmare a implementării directivelor privind performanța energetică a clădirilor, a cerințelor în materie de proiectare ecologică, a impozitării energiei și a promovării cogenerării (generarea combinată de energie electrică și energie termică). În fine, se preconizează că utilizarea mecanismelor flexibile instituite prin Protocolul de la Kyoto va produce economii semnificative de emisii de GES.

Pe lângă aceste opt politici și măsuri esențiale, **au fost identificate alte cinci PMCC** care ar urma, potrivit estimărilor, să producă economii semnificative la nivelul întregii Uniuni. Cele cinci politici sunt reprezentate de Directiva privind depozitele de deșuri (99/31/CE), standardele de eficiență aplicabile noilor cazane de apă caldă, Directiva privind etichetarea aparatelor (2010/30/UE), Directiva privind emisiile industriale (2010/75/UE) și programul Motor Challenge, care are ca scop îmbunătățirea eficienței energetice a motoarelor electrice industriale. Un raport al Comisiei privind aplicarea, efectele și caracterul adecvat al Regulamentului (CE) nr. 842/2006 concluzionează că regulamentul a avut deja ca rezultat o reducere a emisiilor de gaze fluorurate cu efect de seră, comparativ cu situația în care regulamentul nu ar fi existat⁴¹. Împreună cu Directiva privind emisiile provenite de la sistemele de climatizare ale autovehiculelor (2006/40/CE), regulamentul menționat are potențialul de a determina reduceri semnificative ale emisiilor preconizate până în 2020 și ulterior acestui an.

Cele opt politici principale stau la baza a 92 % din totalul economiilor preconizate atribuite PMCC în UE-27, ceea ce evidențiază importanța acestor politici cheie pentru sprijinirea statelor membre în procesul de îndeplinire a angajamentelor privind reducerea emisiilor.

Evoluții recente

De la data adoptării pachetului privind clima și energia, se lucrează la măsurile de aplicare. Până la sfârșitul anului 2012, trebuie adoptate aproximativ douăzeci de noi acte și documente legislative pentru a se asigura funcționarea corectă a EU ETS astfel cum a fost revizuit, precum și pentru a se pregăti terenul pentru îndeplinirea obiectivelor naționale privind emisiile de GES în sectoarele care nu sunt incluse în ETS.

Directiva EU ETS revizuită prevede centralizarea operațiunilor EU ETS într-un registru unic al Uniunii Europene și, totodată, îmbunătățirea securității acestuia. Noul registru este gestionat de Comisie și înlocuiește toate registrele EU ETS ținute anterior de statele membre. Regulamentul de instituire a registrului Uniunii a fost adoptat de Comisie în noiembrie 2011.

Activarea în întregime a registrului Uniunii, inclusiv migrarea a peste 30 000 de conturi EU ETS din registrele naționale, s-a realizat cu succes în iunie 2012.

Pentru a doua oară, Comisia a modificat lista sectoarelor considerate a fi expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, adăugând pe listă lâna minerală. În prezent, Comisia verifică dacă planurile statelor membre de punere în aplicare a deciziei Comisiei referitoare la alocarea gratuită către industrie a certificatelor sunt în conformitate cu normele.

Începând din 2012, emisiile din aviație fac obiectul unei plafonări în cadrul EU ETS, o schimbare care sporește cu 10 % emisiile incluse în EU ETS. Pentru punerea în aplicare a acestei schimbări, inclusiv pentru monitorizarea și facilitarea conformității și, după caz, pentru pregătirea și coordonarea acțiunilor legate de controlul aplicării, au fost necesare multe eforturi.

Regulamentul privind licitațiile este în curs de revizuire, mai ales în ceea ce privește profilul temporal al licitațiilor, cu scopul de a se asigura funcționarea adecvată a pieței și a se aborda dezechilibrele dintre cerere și ofertă generate de tranziția spre etapa a treia și exacerbate de existența unui surplus de certificate acumulat ca urmare a crizei economice. În acest context, Comisia a propus, de asemenea, o decizie care vizează clarificarea dispozițiilor Directivei EU ETS referitoare la competențele Comisiei în ceea ce privește adaptarea calendarului de scoatere la licitație a certificatelor de emisii în astfel de circumstanțe excepționale.

Comisia Europeană a aprobat solicitările depuse de 7 state membre pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit de certificate sectoarelor lor energetice după 2012. Aceste decizii au fost luate în deplină conformitate cu dispozițiile Directivei, care permit, în anumite condiții, excepții de la regula generală de licitație, limitate în timp și descrescând treptat.

Se lucrează la ameliorarea normelor privind monitorizarea și raportarea emisiilor de GES de către operatorii incluși în EU ETS, precum și a cerințelor privind verificarea rapoartelor de emisii și acreditarea și supravegherea verificatorilor, cu scopul de a se îmbunătăți armonizarea normelor aplicate. În iunie 2012 au fost adoptate două regulamente noi, care vor fi completate de documente de orientare în timp util pentru cea de-a treia etapă a ETS.

Se pregătesc normele de aplicare prevăzute de Decizia privind partajarea eforturilor, preparativele axându-se în prezent pe stabilirea valorilor absolute pentru obiectivele anuale ale statelor membre privind emisiile în perioada 2013-2020, pe stabilirea regulilor pentru transferul certificatelor anuale de emisii între statele membre și pe asigurarea transparenței transferurilor. Adoptarea respectivelor texte legislative este prevăzută pentru sfârșitul anului 2012 sau începutul anului 2013.

În plus, revizuirea mecanismului de monitorizare la nivelul UE și propunerea de luare în calcul a exploatării terenurilor, a schimbării destinației terenurilor și a silviculturii sunt în curs de negociere la Consiliu și la Parlament. Aceste propuneri sunt motivate de necesitatea de a aborda în special obligațiile de raportare și contabilizare care decurg din pachetul privind clima și energia și din strategia Europa 2020, precum și noile cerințe care rezultă din deciziile de la Durban și experiența acumulată până în prezent.

În iunie 2012, Parlamentul European, Consiliul și Comisia Europeană au ajuns la un acord politic în legătură cu Directiva privind eficiența energetică. Această directivă va contribui la îndeplinirea obiectivului Europei de a crește eficiența energetică cu 20 % până în 2020.

Se lucrează la măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 443/2009 în ceea ce privește emisiile de CO₂ generate de autoturisme și a Regulamentului (UE) nr. 510/2011 în ceea ce privește emisiile de CO₂ generate de vehiculele utilitare ușoare. Punerea în aplicare a măsurilor referitoare la autoturisme este mai avansată decât implementarea măsurilor privind vehiculele utilitare ușoare, dar aceasta din urmă va fi coerentă cu cea dintâi. Comisia a făcut propuneri pentru punerea în aplicare a unor măsuri care vizează îndeplinirea până în 2020 a obiectivelor referitoare la emisiile de CO₂ generate de autoturisme și de vehiculele comerciale ușoare, propuneri care vor fi analizate în curând de Consiliu și Parlament.

În ceea ce privește integrarea politicilor climatice în politicile UE, propunerea Comisiei pentru următorul Cadru financiar multianual (CFM) 2014-2020 include pentru prima oară un obiectiv privind cheltuirea a cel puțin 20 % din bugetul total pentru politicile legate de climă. De asemenea, pe lângă obiectivul tematic referitor la emisiile reduse de carbon, în cadrul politicii de coeziune a fost propus un obiectiv tematic separat referitor la adaptarea la schimbările climatice și a fost inclus un prag minim de 20 %/6 % pentru regiunile dezvoltate / mai puțin dezvoltate, pentru măsuri care vizează sporirea eficienței energetice. În politica agricolă comună revizuită propusă și în cadrul Fondului pentru Dezvoltare Rurală sunt prevăzute noi măsuri favorabile mediului, iar 35 % din resursele Programului-cadru al UE pentru cercetare și inovare „Orizont 2020” ar trebui să fie alocate cercetării și inovării pentru combaterea schimbărilor climatice. Un element nou este faptul că programul LIFE va avea un subprogram dedicat politicilor climatice, reprezentând aproximativ 25 % din întregul program LIFE. Comisia se va asigura că progresul înregistrat în direcția îndeplinirii obiectivului de cheltuire a 20 % din buget pentru politicile climatice va fi monitorizat și raportat.

În sfârșit, la începutul anului 2012 a fost publicat un document de lucru al serviciilor Comisiei [SWD(2012) 5 final], care evaluează impactul în fiecare stat membru al unei reduceri suplimentare a emisiilor, și anume de 30 %, în loc de 20 %.

Acte legislative adoptate recent

Punerea în aplicare a pachetului privind clima și energia:

- (1) **Licitații EU ETS – licitații timpurii:** Regulamentul (UE) nr. 1210/2011 al Comisiei de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1031/2010 în special pentru a determina volumul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră care urmează să fie scoase la licitație înainte de 2013.
- (2) **Registrul EU ETS – Registrul Uniunii:** Regulamentul (UE) nr. 1193/2011 al Comisiei de creare a registrului Uniunii pentru perioada de comercializare care începe la 1 ianuarie 2013 și perioadele de comercializare ulterioare ale schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii
- (3) **Normele de alocare armonizate în cadrul EU ETS:** Decizia 2011/278/UE⁸ de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii.
- (4) **Norme privind monitorizarea, raportarea, verificarea și acreditarea în cadrul EU ETS:** Regulamentul (UE) nr. 600/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind verificarea rapoartelor de emisii de gaze cu efect de seră și a rapoartelor privind datele tonă-kilometru și acreditarea verifcătorilor și Regulamentul (UE)

nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră.

- (5) **Utilizarea de credite internaționale în cadrul EU ETS:** Regulamentul (UE) nr. 550/2011¹⁰ al Comisiei privind stabilirea anumitor restricții aplicabile utilizării de credite internaționale rezultate din proiecte ce implică utilizarea de gaze industriale.

Altele:

- (6) **Aviația și EU ETS:** Regulamentul (UE) nr. 394/2011¹¹ al Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) nr. 748/2009 privind lista operatorilor de aeronave.
- (7) **CO₂ și autoturismele:** Regulamentul (UE) nr. 63/2011¹³ al Comisiei de stabilire a dispozițiilor detaliate pentru aplicarea unei derogări de la obiectivele privind emisiile specifice de CO₂.
- (8) **CO₂ și vehiculele utilitare:** Decizia de punere în aplicare 2012/99/UE a Comisiei - privind dispozițiile detaliate de colectare a primelor pentru emisiile suplimentare de CO₂ generate de vehiculele utilitare ușoare noi.

3.3. Aplicarea schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS)

2012 va fi ultimul an al celei de-a doua perioade de comercializare a EU ETS (2008-2012). În 2013, va deveni operațională o nouă schemă revizuită în mod considerabil.

3.3.1. A doua perioadă de comercializare (2008-2012)

Plafonul anual mediu la nivelul UE pentru 2008-2012 este de 2081 de milioane de certificate pe an. În 2011, EU ETS a acoperit peste 12 000 de centrale electrice și instalații de producție. Emisiile verificate de gaze cu efect de seră generate de aceste instalații au scăzut la 1904 milioane de tone echivalent CO₂ în 2011, cu peste 2 % sub nivelul din 2010 și cu aproape 9 % sub plafon. Această reducere s-a realizat în pofida expansiunii economice europene.

Nivelul de conformare a instalațiilor a fost foarte ridicat. Doar mai puțin de 1 % dintre instalațiile participante la EU ETS nu au restituit, până la termenul limită de 30 aprilie 2012, certificatele care acoperă toate emisiile lor din 2011.

3.3.2. Utilizarea de către operatori a mecanismelor de implementare în comun și de dezvoltare nepoluantă (JI/CDM)

În cadrul planurilor naționale de alocare pentru a doua perioadă (PNA), fiecare stat membru a stabilit o limită pentru utilizarea maximă de către operatori a creditelor bazate pe proiecte [implementare în comun (JI) și dezvoltare nepoluantă (CDM)]. În total și în medie, până la 278 de milioane de CER sau ERU pot fi utilizate anual de instalațiile din cadrul ETS din toate statele membre în a doua perioadă de comercializare, ceea ce reprezintă 13,4 % din plafonul la nivelul UE pentru această perioadă. În perioada 2008-2011, operatorii au utilizat 555 de milioane de CER sau ERU, adică 7 % din totalul unităților restituite pentru respectarea obligațiilor. Începând din 2013, regulile de utilizare a creditelor JI și CDM vor fi revizuite, astfel cum prevede Directiva privind EU ETS¹⁶.

3.4. Utilizarea preconizată a mecanismelor instituite prin Protocolul de la Kyoto de către autoritățile publice din Uniune

Zece state membre UE-15, precum și Slovenia, au decis să achiziționeze și să utilizeze credite internaționale prin mecanismele instituite prin Protocolul de la Kyoto pentru a-și atinge obiectivele în temeiul protocolului. Cumulat, aceste state membre UE-15 ar achiziționa până la 76 Mt echivalent CO₂ pe an pentru respectarea obligațiilor care le revin în prima perioadă de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto. Această cifră ar reprezenta aproximativ 1,8 puncte procentuale din obiectivul de -8 % asumat de UE-15 în temeiul Protocolului de la Kyoto (a se vedea tabelul 12 din documentul de lucru al serviciilor Comisiei).

Cele 10 state membre au decis împreună să investească până la 3,0 miliarde EUR pentru achiziționarea de unități prin JI, prin CDM sau prin comercializarea de AAU. Austria, Țările de Jos, Spania, Irlanda și Belgia au alocat cele mai mari bugete (611 milioane EUR, 500 de milioane EUR, 382 de milioane EUR, 290 de milioane EUR, respectiv 276 de milioane EUR) pentru perioada de angajament de cinci ani. În Slovenia, bugetul a fost estimat la 80 de milioane EUR. Totuși, având în vedere impactul recentei recesiuni asupra emisiilor de GES, este posibil ca statele membre să nu aibă nevoie de atât de multe credite internaționale cât se estimase inițial. Până în prezent, această ipoteză pare a fi susținută de faptul că valoarea creditelor internaționale transferate efectiv în conturile statelor membre în registre se ridică doar la aproximativ 32 Mt echivalent CO₂.

În ceea ce privește unitățile cantității atribuite (AAU) vândute de statele membre, conform datelor din registre au fost transferate aproximativ 68 Mt echivalent CO₂ până în prezent, în vreme ce alte cantități contractate ar putea fi încă nelivrate. Bulgaria, Republica Cehă, Estonia, Ungaria, Letonia, Lituania și Slovacia au raportat că intenționează să vândă în continuare AAU. Un stat membru (Regatul Unit) a stabilit prin lege retragerea, după prima perioadă de angajament, a oricărui surplus de AAU înregistrat ca diferență între obiectivul asumat în temeiul Protocolului de la Kyoto și „bugetul de carbon” stabilit unilateral de Regatul Unit.

3.5. Utilizarea preconizată a absorbanților de carbon

Pe lângă politicile și măsurile care vizează diverse surse de emisii de GES, statele membre pot utiliza absorbanții de carbon. Informațiile furnizate până în prezent indică faptul că volumul total net de CO₂ captat în perioada de angajament prin activitățile de împădurire și reîmpădurire prevăzute la articolul 3 alineatul (3) din Protocolul de la Kyoto va fi de aproximativ 14,8 Mt echivalent CO₂ pe an pentru UE-15. Mai mult, se estimează că utilizarea activităților prevăzute la articolul 3 alineatul (4) va contribui cu 30,6 Mt echivalent CO₂ pe an în UE-15 în perioada de angajament în cauză. Ținând cont, în plus, de contribuțiile UE-12, totalul acestor activități se va ridica la 25,8 și 38,4 Mt echivalent CO₂ pe an (pentru detalii, a se vedea tabelul 13 din documentul de lucru al serviciilor Comisiei).

Cumulat, se preconizează că activitățile statelor membre UE-15 în temeiul articolului 3 alineatele (3) și (4) vor reduce emisiile cu 57,9 Mt echivalent CO₂ pe an în perioada de angajament. Această cifră echivalează cu puțin peste 1 punct procentual din reducerea pe care și-au asumat-o statele UE-15, și anume 8 % pe an în prima perioadă de angajament comparativ cu nivelul emisiilor din anul de referință.

4. ÎNDEPLINIREA OBIECTIVULUI PENTRU 2020

4.1. Obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor de GES până în 2020

Pachetul privind clima și energia a stabilit pentru UE-27 obiectivul de reducere cu 20 % a emisiilor de GES până în 2020 comparativ cu 1990, adică -14 % față de 2005. Acest efort va fi repartizat între sectoarele care sunt și cele care nu sunt incluse în EU ETS, după cum urmează:

- (a) o reducere de 21 % până în 2020, comparativ cu 2005, a emisiilor din sectoarele incluse în EU ETS;
- (b) o reducere de aproximativ 10 % până în 2020, comparativ cu 2005, a emisiilor din sectoarele care nu sunt incluse în EU-ETS.

Aceste obiective de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră au fost cuprinse în Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii.

4.2. Politici care contribuie la îndeplinirea obiectivelor

Plafoanele de emisii stabilite pentru perioada 2013-2020 sunt definite în Decizia privind partajarea eforturilor și în Directiva ETS revizuită. EU ETS este un mecanism de piață care include peste 12 000 de instalații. Decizia privind partajarea eforturilor prevede obligația statelor membre de a limita emisiile de GES în perioada cuprinsă între 2013 și 2020 conform unei traiectorii lineare cu obiective anuale obligatorii, asigurându-se astfel realizarea unor progrese treptate în vederea atingerii obiectivelor convenite pentru 2020. Decizia privind partajarea eforturilor reglementează emisiile de GES în toate sectoarele, cu excepția instalațiilor și a aviației, care fac obiectul EU ETS, a exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii (LULUCF), precum și a transportului maritim internațional. La atingerea de către statele membre a obiectivelor stabilite pentru sectoarele prevăzute în Decizia privind partajarea eforturilor vor contribui politicile complementare la nivelul Uniunii, cum ar fi obiectivele obligatorii în domeniul energiei din surse regenerabile, măsurile privind eficiența energetică, standardele de performanță privind emisiile generate de vehiculele ușoare noi, Directiva CSC, Regulamentul privind gazele fluorurate cu efect de seră sau Directiva privind calitatea carburanților. Un rol important în acest caz l-ar putea avea și eforturile Comisiei și ale statelor membre de a facilita demonstrarea și implementarea tehnologiilor inovatoare în domeniul reducerii emisiilor de GES, de exemplu în cadrul Planului SET sau al NER300.

În temeiul Deciziei privind partajarea eforturilor, statele membre vor fi responsabile cu aplicarea acestor politici și măsuri la nivelul Uniunii în cadrul sectoarelor respective și, dacă este cazul, cu definirea unor politici și a unor măsuri naționale suplimentare care să vizeze limitarea emisiilor sectoarelor respective. Va fi instituit un sistem solid de raportare și de conformitate, cu scopul de a se monitoriza activitatea statelor membre și de a le ajuta pe acestea să întreprindă măsurile corective necesare în cazul în care nu reușesc să își atingă obiectivele.

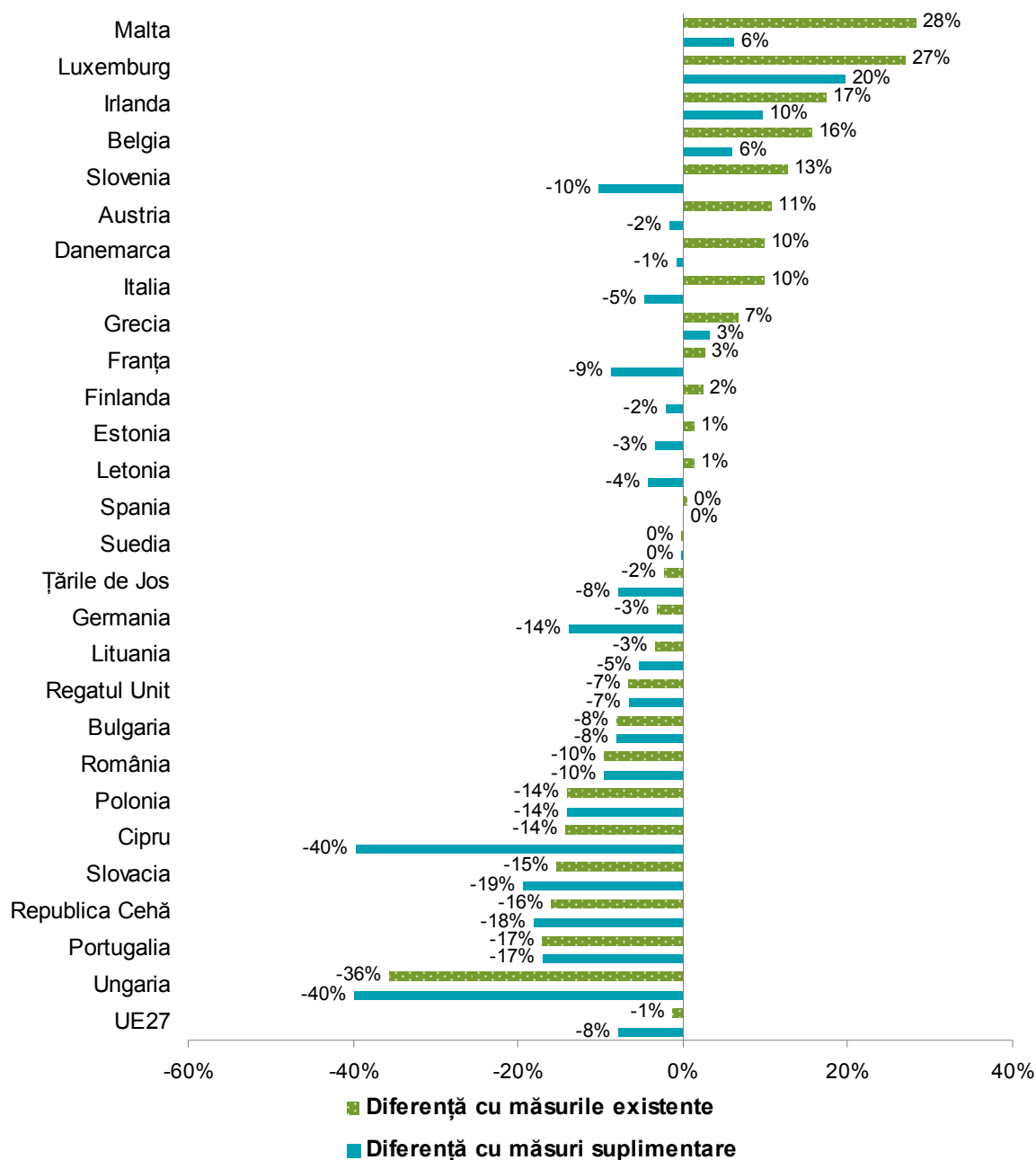
4.3. Estimarea distanței rămase până la îndeplinirea obiectivelor

Chiar dacă previziunile pentru perioada 2008-2012 indică o evoluție pozitivă în direcția îndeplinirii angajamentului asumat în temeiul Protocolului de la Kyoto, pentru ca Uniunea să își atingă obiectivele pentru 2020 vor fi necesare eforturi și politici suplimentare. Mecanismele de flexibilitate prevăzute în Decizia privind partajarea eforturilor și în Directiva ETS revizuită, cum ar fi utilizarea creditelor internaționale, vor contribui, de asemenea, la atingerea obiectivelor. Figura 6 indică primele estimări ale diferenței dintre previziunile pentru perioada de până în 2020 privind emisiile de GES ale sectoarelor care nu sunt incluse în ETS și obiectivele pentru 2020.

Conform acestor estimări provizorii, vor fi necesare eforturi suplimentare semnificative din partea fiecărui stat membru pentru atingerea obiectivelor stabilite pentru 2020 în cazul sectoarelor care nu sunt incluse în ETS. Se preconizează că doar 13 state membre ar putea să-și îndeplinească angajamentele cu ajutorul politicilor și măsurilor existente. Alte 8 state membre și-ar putea atinge obiectivele cu ajutorul politicilor și măsurilor suplimentare planificate. În cazul altor 6 state membre, probabilitatea ca acestea să-și îndeplinească angajamentele este redusă, chiar și în contextul măsurilor suplimentare prevăzute în prezent. Cu toate acestea, în ceea ce privește UE-27, estimările indică faptul că obiectivul general pentru sectoarele care nu sunt incluse în ETS ar putea fi atins. Această analiză nu ține cont încă de utilizarea mecanismelor de flexibilitate prevăzute de Directiva privind partajarea eforturilor, cum ar fi utilizarea creditelor internaționale.

Pentru a se asigura îndeplinirea în bune condiții a obiectivului pentru 2020, este absolut necesar ca statele membre nu doar să asigure reducerile emisiilor în termenele fixate, cu ajutorul politicilor și al măsurilor existente, ci și să accelereze elaborarea și aplicarea integrală a politicilor și măsurilor suplimentare naționale, precum și să ia în considerare alte opțiuni, inclusiv utilizarea creditelor internaționale. În iulie 2012, ca parte a semestrului european 2012, Consiliul a emis recomandări mai detaliate, specifice pentru statele membre vizate.

Figura 6: Diferența preconizată față de obiectivele pentru 2020 în cazul sectoarelor care nu fac obiectul ETS. Valorile negative și cele pozitive indică depășirea și, respectiv, neîndeplinirea obiectivelor, în procentaje din emisiile înregistrate în 2005.

Notă: (1) Datele care stau la baza acestui calcul se bazează pe estimările statelor membre privind emisiile din 2020 în sectoarele care nu sunt incluse în ETS, completate și ajustate acolo unde este cazul³, precum și pe obiectivele estimate pentru 2020 pentru sectoarele care nu sunt incluse în ETS pentru statele membre (care fac în continuare obiectul unor modificări). Mai multe state membre (CZ, EE, FI, LT, NL, PL) nu au furnizat previziunile naționale specifice în cazul sectoarelor care nu sunt incluse în ETS, așadar ponderea acestor emisii a trebuit să fie estimată. (2) Evaluarea prezentată în această figură ar trebui considerată orientativă, din cauza diferențelor în ceea ce privește metodologia și ipotezele. Unele date, cum ar fi, de exemplu, estimarea despre Grecia și Lituania, deviază în mod considerabil de la estimările realizate pentru *EU energy trends to 2030 - update 2009* [Curenți energetice în UE pentru 2030 – actualizare 2009] (Publicație a Comisiei Europene, Direcția Generală Energie, în colaborare cu Direcția Generală Politici Climatice și Direcția Generală Mobilitate și Transporturi, ISBN 978-92-79-16191-9).

5. ADAPTAREA LA SCHIMBĂRILE CLIMATICE

În deceniile următoare, reducerea emisiilor poate contribui în continuare la evitarea unor schimbări climatice periculoase și de mare amploare. Cu toate acestea, chiar dacă creșterea temperaturii medii globale anuale este menținută sub 2 grade Celsius, cetățenii europeni și întreprinderile din Europa vor fi afectați de efectele adverse ale schimbărilor climatice inevitabile și, în consecință, vor trebui să se adapteze la acestea într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor.

În aprilie 2009, Comisia Europeană a adoptat **Cartea albă privind adaptarea la schimbările climatice**, care stabilește cadrul de politică pentru acțiunile Uniunii în vederea îmbunătățirii capacității Europei de rezistență la schimbările climatice. Cele 33 de acțiuni anunțate în Cartea albă sunt acum în etapele finale ale implementării (a se vedea tabelul 15 din documentul de lucru al serviciilor Comisiei).

Climate-ADAPT, Platforma europeană pentru adaptarea la schimbările climatice (<http://climate-adapt.eea.europa.eu/>), dedicată schimbului de informații în domeniu, a fost lansată cu succes în martie 2012. Numărul accesărilor zilnice este de aproape 1 000. Climate-Adapt promovează o mai bună înțelegere a situației la zi a cercetării privind adaptarea, precum și a politicilor, proiectelor, programelor și cadrelor pentru adaptare. Sunt puse la dispoziție studii de caz și bune practici privind adaptarea, precum și o cartografiere a activităților naționale și internaționale.

Strategia de adaptare a Uniunii Europene este în curs de elaborare, adoptarea ei fiind prevăzută pentru primăvara anului 2013. Scopul general al Strategiei de adaptare a UE este identificarea acțiunilor de la nivelul UE care vor contribui la rezistența Europei la schimbările climatice, acțiuni care să poată fi implementate cu costuri cât mai reduse. Acest lucru presupune creșterea gradului de pregătire și a capacității de a reacționa la impactul schimbărilor climatice, fiind necesară o concentrare deosebită asupra aspectelor transfrontaliere și asupra sectoarelor care sunt puternic integrate la nivelul UE datorită politicilor comune.

6. SITUAȚIA ȚĂRILOR CANDIDATE LA UNIUNE

Între 1990¹⁷ și 2010, emisiile de GES ale **Croației** au scăzut cu 9 %, iar comparativ cu 2009 acestea au scăzut cu 2 %. Cu toate acestea, conform previziunilor privind GES cuprinse în a cincea comunicare națională, în condițiile actualului set de politici și măsuri, Croația va avea dificultăți în ceea ce privește atingerea obiectivului care decurge din Protocolul de la Kyoto.

Emisiile de GES ale **Islandei** au crescut cu 30 % în perioada 1990-2010, dar în 2010 erau cu 3,4 % mai reduse decât în 2009. Luând în considerare decizia 14/CP.7 și în conformitate cu estimările privind GES incluse în a cincea comunicare națională, Islanda este în grafic în ceea ce privește atingerea obiectivului său stabilit în temeiul Protocolului de la Kyoto.

Emisiile de GES ale **Turciei** au crescut cu 115 % în perioada 1990-2010 și cu 8,7 % între 2009 și 2010. Cu toate că este parte inclusă în anexa I, Turcia nu are niciun obiectiv de

reducere a emisiilor de GES în cadrul actualei prime perioade de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto.

Un inventar la zi al emisiilor de GES în **Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei** nu este disponibil. Între 1990 și 2005, emisiile totale de GES au scăzut cu aproximativ 19 %.

Pentru mai multe informații privind emisiile de GES în țările candidate la Uniune, a se vedea secțiunea 2 a documentului de lucru al serviciilor Comisiei.